

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי משה ב"ר אברהם בירדוגו זצ"ל

הגה"ק רבי משולם זלמן מפראנקפורט זצ"ל

הגאון רבי צבי בהג"ר שלמה קאלישר, זצ"ל

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

אם רוב נכרים נכרי- ומותר להאכילו
נבילות וטרפות שקצים ורמשים בידים.

ואם רוב ישראל ישראל- וחייבים
להחזיר לו אבידתו כישראל. ורבותא
קמ"ל, דמוציאין ממון מיד ישראל שזכה
בו, ולא אמרינן אוקי ממזונא אחזקתיה
שזכה בו עד דמייתי היאך ראייה שהוא
ישראל.

מחצה על מחצה ישראל- לענין נזקין,
שאם שורו נגח שור של ישראל, משלם
חצי נזק בלבד. ואינו משלם נזק שלם כדין
שור של נכרי שנגח שור של ישראל, דבין
תם בין מועד משלם נזק שלם, דמצי אמר
ליה אייתי ראייה דלא ישראל אנא ושקול.

ולשאר כל הדברים הוי ספק, ודנין בו
להחמיר. מי שהרגו, אינו נהרג עליו.
קידש אשה, צריכה גט מספק. ואינו
כישראל גמור עד שיטבול לשם גירות.

אחר רוב המשליכין- היינו אחר הנכרים
ואף על פי שהן מועט. ואפילו לא היתה
שם אלא נכרית אחת, היא חשודה
להשליך. ואין הלכה כרבי יהודה.

מְצָא בָּהּ בעיר שישראל וגויים גרים שם **תִּינוּק מְשֻׁלָּךְ** והתינוק מושלך בחוץ, ואין יודעים
אם הוא מישראל, או שמא הוא גוי, אזי **אִם רֹב תוֹשְׁבֵי הָעִיר הֵם גּוֹיִם** - דינו של התינוק
הוא כמו של **גּוֹי** ולכן מותר להאכילו נבלות, **וְאִם רֹב תוֹשְׁבֵי הָעִיר הֵם יִשְׂרָאֵל** - דין
התינוק הוא כמו של **יִשְׂרָאֵל** וחייבים להחזיר את אבידתו, **מְחַצָּה לְמַחְצָה** ואם חצי
מתושבי העיר הם גויים וחצי ישראל - דינו של התינוק הוא כמו של **יִשְׂרָאֵל** לענין נזיקין,
שאם שורו נגח שור ישראל, והשור שנגח הוא שור תם, אינו משלם לישראל נזק שלם כדין שור
של גוי שנגח שור של ישראל, שכן בשור של גוי, בין כשהשור תם ובין כשהוא מועד משלם נזק
שלם, אלא משלם (אותו אחד שהוא ספק ישראל) רק חצי נזק, לפי שיכול לומר לניזק: הבא
ראיה שאיני ישראל ואשלם לך כל הנזק (שכן לענין ממון הדין הוא המוציא מחברו עליו
הראיה). אבל לשאר דברים הרי הוא ספק ישראל, ספק גוי, והולכים בו לחומרה, ולא יהיה
כישראל גמור לכל דבר, עד שיטבול לשם גירות. **רַבִּי יְהוּדָה** שחולק **אֹמֵר: הוֹלְכִין**
אֲחֵר רֹב הַמְשֻׁלְּכִין כלומר אפילו בעיר שרוב תושביה ישראל, הולכים אחר רוב
המשליכים, שהם גויים, לפי שדרכם של הגויים להשליך תינוקותיהם שנולדו להם בזנות,
ואפילו אם היתה שם רק גויה אחת, חשודה היא להשליך. לפיכך אם מצאו תינוק מושלך דינו
הוא כגוי. ואין הלכה כרבי יהודה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

רוב נחתומים – אם רוב נחתומים נכרים
הפת אסורה, דפת של נכרים היא
משמונה עשר דבר שגזרו בו ביום.

פת עיסה – פת נקיה.

פת קיבר – פת שאינה נקיה.

אחר רוב אוכלי פת קיבר – אם רובן
נכרים, הפת אסורה. אי נמי יש לפרש,
אחר רוב נחתומין, אחר רוב אוכלי פת
עיסה וכו', אם רובן חברים, הפת טהורה,
ואין צריך לעשר. ואם רובן עמי הארץ,
הפת טמאה וצריך לעשר.

מְצָא בָּהּ מְצִיָּאָה בעיר שגרים בה ישראל וגויים, **אִם רַב** תושבי העיר הם **גוֹיִם - אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַכְרִיז** על המציאה, שהואיל ורוב תושבי העיר הם גויים המציאה שלו, לפי שאם זו אבדה של גוי אינו חייב להחזירה, ואם זו אבידת ישראל, הרי וודאי נתייאש ממנה, מפני שאומר לעצמו בטח גוי מצאה, ולא יחזירה לי, **וְאִם רַב** תושבי העיר הם **יִשְׂרָאֵל - צָרִיךְ לְהַכְרִיז** ואפילו אם היו רוב תושבי העיר גויים, אם מצא את האבדה במקום שרוב המצויים שם הם ישראל, חייב להכריז, שהרי לא התייאשו הבעלים, שהרי אומרים הם לעצמם מסתמא מצא את האבדה ישראל, והוא עומד להחזיר לי אותה. וכן בעיר שרובה ישראל, אם מצא את האבדה במקום שרוב המצויים שם הם גויים, המציאה שלו, ואינו חייב להכריז, **מְחַצָּה לְמַחְצָּה** ואם חצי מהתושבים הם גויים וחצי ישראל - **צָרִיךְ לְהַכְרִיז** שכן אם בא ישראל ונתן סימנים, חייב להחזיר, ואין אומרים שהתייאש. **מְצָא בָּהּ** בעיר שגרים בה גויים וישראל **פַּת לַחַם - הוֹלְכִין אַחַר רַב הַנְּחַתוּמִּין** האופים, ואם רובם גויים הפת אסורה, לפי שפת של נכרים היא משמונה עשר דבר שגזרו בו ביום בעליית חנניה בן חזקיה בן גוריון, כמובא במסכת שבת (א, ד). **וְאִם הָיְתָה פַת עֶסָה** נקייה, ללא סובין - **הוֹלְכִים אַחַר רַב אוֹכְלֵי פַת עֶסָה** ואם רובם גויים, הפת אסורה, יש מפרשים שאין הנחתומים אופים פת עיסה, אלא אותם אנשים הרגילים לאכול פת כזו, אופים אותה הם בעצמם בביתם, ולכן הולכים אחר רוב אוכלים ולא אחר רוב נחתומים. **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִם הָיְתָה פַת קִיבֵר** פת שאינה נקייה, שרובה סובים, היינו שלא ניטל ממנה מורסנה - **הוֹלְכִין אַחַר רַב אוֹכְלֵי פַת קִיבֵר** ואם רובם גויים, הפת אסורה, אף בפת קיבר מבואר במפרשים שלדעת רבי יהודה אין הנחתומים אופים אותה, אלא מי שרגיל לאכלה, אופה הוא אותה בעצמו בביתו. ועיין ברב מברטנורא שמביא פירוש נוסף למשנה, והוא אומר שאין המדובר באיסור פת של גויים, אלא בחשש של מעשר וטמאה. ואם רוב הנחתומים, או רוב אוכלי פת עיסה, הם 'חברים' השומרים על דיני מעשר וטמאה וטהרה, הפת טהורה, ואין צריך לעשר, ואם רובם עמי הארץ, הפת טמאה וצריך לעשר.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)